

Full diocesà

5 de maig del 2019

p4 – Convivències vocacionals de Setmana Santa

p5 – Vacances per a Famílies Nombroses



Foto de Ramon Oromí

La Mare de Déu de la Popa

La patrona de Borredà, des de l'època medieval, és la Mare de Déu de la Popa, mot que es refereix al pit, ja que es venera una imatge on la Mare de Déu està alletant el Nen Jesús.

D'imatges de la Mare de Déu de la Llet n'hi ha moltes, però la referència borredanesa de «la Popa» és única.

Per les fotografies d'arxiu conservades es tractava d'un exemplar de fusta policromada del segle XIV que, tot i representar un model iconogràfic gòtic, utilitzava els trets formals de l'últim romànic; representava la Verge donant el pit al fill. Malgrat que havia estat restaurada i modificada al llarg dels segles moderns, era una peça medieval de gran valor. Fou restaurada per l'escultor vigatà Eudald Brunet l'any 1928.

La imatge original fou destruïda durant la Guerra Civil de 1936-1939 i juntament amb la talla es van perdre part de les joies i dels vestits, objectes barrocs.

Actualment presideix el cambril una reproducció d'aquella imatge. Fou feta construir per Mn. Maurici Soler l'any 1940. La seva festa se celebra el 15 d'agost.

*Puix vostre amor maternal
al Bon Jesús ens apropa:
Mare de Déu de la Popa,
deslliureu-nos de tot mal.*

«No la podien treure de tant de peix com hi havia»

Diumenge III de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies els apòstols comparegueren davant el sanedrí, i el gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home.» Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.» Ells prohibiren als apòstols de parlar més en nom de Jesús, i els deixaren anar. Els apòstols es retiraren del tribunal del sanedrí, contents que Déu els considerés dignes de ser maltractats pel nom de Jesús.

(5,27b-32.40b-41)

Salm responsorial

Amb quin goig us exalço, Senyor!

(Salm 29)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, tot mirant la visió vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que rodejava el tron de Déu, junt amb els vivents i els ancians. Eren milers i miríades de miríades que cridaven: «L'Anyell que ha estat degollat és digne de rebre tot poder, riquesa, saviesa, força, honor, glòria i lloança.» Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs, que deien: «Al qui seu al tron i a l'Anyell sigui donada la lloança, l'honor, la glòria i el poder pels segles dels segles.» Els quatre vivents responien: «Amén.» I els ancians es prosternaren adorant.

(5,11-14)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. L'aparició fou així. Es trobaven plegats Simó Pere, Tomàs el Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills de Zebedeu i dos deixebles més. Simó Pere els digué: «Me'n vaig a pescar.» Els altres li respongueren:

«Nosaltres també hi venim.» Sortiren tots i pujaren a la barca, però aquella nit no pescaren res. Quan ja clarejava, Jesús s'aturà vora l'aigua, però els deixebles no el reconegueren. Ell els digué: «Nois, no teniu res per a menjar?» Li contestaren: «No.» Els digué: «Tireu la xarxa a la dreta de la barca i pescareu.» Ho feren així i ja no la podien treure de tant de peix com hi havia. Llavors aquell deixeble que Jesús estimava diu a Pere: «És el Senyor.» Així que Simó Pere sentí aquestes paraules, es posà la roba que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que eren només a uns noranta metres de terra, vingueren amb la barca, estirant la xarxa plena de peix. Quan baixaren a terra veieren un foc, amb peix i pa coent-se sobre les brases. Jesús els diu: «Porteu peixos dels que acabeu de pescar.» Simó Pere pujà a la barca i estirà cap a terra la xarxa: hi havia cent cinquanta-tres peixos grossos. Tot i haver-hi tant de peix, la xarxa no s'esquinçà. Jesús els digué: «Veni a esmorzar.» Cap dels deixebles no gosava preguntar-li qui era; ja ho sabien, que era el Senyor. Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igual va fer amb el peix. Era la tercera vegada que Jesús s'apareixia als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

(21,1-19)

«Pere i els apòstols contestaren: "Obeir Déu és primer que obeir els homes"»

«Aquella nit no pescaren res»

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli descriu una nit tràgica per als deixebles. Primer, decideixen l'un rere l'altre recuperar xarxes i barca per anar a pescar, allò mateix que havien deixat per seguir Jesús. Surten a pescar, però no responen a la crida de Jesús, sinó seguint la iniciativa de Pere. Ho fan de nit, que significa l'absència de Jesús, i el treball resulta infructuós. Abandonen la llum i s'enfonsen en la foscor. Amb l'arribada de l'alba, es presenta Jesús. Des de la riba, es comunica amb ells. Sorprenentment, els deixebles no el reconeixen. Potser és la distància, potser la boira de l'alba, però, sobretot, el seu cor confús el que els impedeix de reconèixer-lo. L'evangeli així ens va fent una descripció detallada del que succeeix en una comunitat desconnectada de Jesús i que intenta sobreviure «fent coses».

La crisi nostra actual té quelcom de semblant. Constatem dia rere dia una baixada dràstica en tots els àmbits. Els pocs que quedem ens hem de multiplicar per cinc perquè tot continuï com abans: «així s'ha fet sempre». Veiem sempre els mateixos, i els mateixos per a tot. Potser en lloc de perseguir un manteniment a qualsevol preu ens convindria aturar-nos a cuidar millor l'essencial: la presència viva del Ressuscitat en el nostre treball. Igual que els deixebles, la nostra preocupació per sobreviure ens pot ser un impediment per a veure i escoltar Jesús. Com deia Pagola, per a difondre la Bona Nova de Jesús i col·laborar eficaçment en el seu projecte, el més important no és «fer moltes coses», sinó tenir millor cura de la qualitat humana i evangèlica del que fem. El decisiu no és l'activisme sinó el testimoni de vida que puguem irradiar els cristians.



La imatge



Els signes de l'evangelista Joan responen a la qüestió sobre Jesús i el temps de l'Església. La barqueta al mig del llac amb Pere i els altres apòstols; en clarejar, Jesús és a la costa, manant on han de tirar la xarxa i preparant-los i repartint-los l'esmorzar.

Pere quedarà constituït cap de l'Església naixent quan haurà proclamat el seu amor a Jesús i haurà rebut l'encàrrec corresponent.

Jesús al mar de Galilea (1575-80). Il Tintoretto



Agenda

Lit. hores: Setmana III

6 dilluns

El martiri de Sant Joan Apòstol i evangelista

—Sant Domènec Savio

—Sant Pere Nolasc

Ac 6,8-15/Salm 118/Jn 6,22-29

7 dimarts

—Santa Gisela

Ac 7,51-8,1a/Salm 30/Jn 6,30-35

8 dimecres

El Patroni de la Mare de Déu

—Santa Maria Mitjancera de totes les gràcies

La Mare de Déu del Roser de Pompeia

Ac 8,1b-8/Salm 65/Jn 6,35-40

9 dijous

—Sant Hermes

—Santa Lluïsa de Marillac

Ac 8,26-40/Salm 65/Jn 6,44-51

10 divendres

—Sant Joan d'Àvila

Ac 9,1-20/Salm 116/Jn 6,52-59

11 dissabte

La Mare de Déu del Diví Pastor

—Sant Anastasi

—Sant Ponç

—Sant Eudald de Ripoll

Ac 6,1-7/Salm 115/Jn 6,16-21

12 diumenge IV de Pasqua / Cicle C, el Bon Pastor

La Mare de Déu dels Desamparats

Les Santes Espines de Tàrrrega

—Sant Pançaç

—Santa Nerea

Ac 13,14.43-52/Salm 99/Ap

7,9.14b-17/Jn 10,27-30

Convivències vocacionals de Setmana Santa

Delegació de Vocacions

Els dies 15 i 16 d'abril alguns adolescents de les parròquies de Berga, Tàrraga, Solsona i Cervera es van trobar amb el delegat de Pastoral Vocacional, Mn. Marc Majà, per realitzar uns quants dies de convivència.

El primer dia van participar en la Missa Crismal i després van visitar la Mare de la Font de Solsona, on, havent dinat, van fer alguns jocs i de camí a Solsona van meditar amb oracions i cants el viacrucis, preparant-se per al Tridu Pasqual. En arribar a Solsona, els seminaristes els van rebre i els van adreçar cap a la catedral, on Francisco Javier Martínez, seminarista major, els va explicar el significat dels espais dels edificis religiosos i també les parts de la missa. Al vespre es van trobar amb el senyor bisbe, que els va acompanyar durant el sopar i durant el joc de nit, fins a

acabar amb una estona de pregària a la capella del Santíssim.

L'endemà al matí es van dirigir cap a Olius, acompanyats també pel bisbe. De camí, Rubén Bonsfills, seminarista major, va fer-los una intervenció sobre el Dijous Sant. Després, en un clima de silenci i pregària, tot resant el sant rosari, els nois van poder rebre el sagrament de la reconciliació i, en arribar a Olius, el bisbe Xavier va parlar-los del Divendres Sant. En acabar, van celebrar la missa a la cripta preromànica d'Olius. Després d'un dinar de germanor van anar cap al Seminari de Solsona, on van jugar un partidet de futbol i després cadascú va tornar a la seva parròquia. Els joves han comentat la importància que han tingut en la seva vida interior aquestes convivències.

Notícia sencera i fotografies a la web.



Pelegrinatge a Grècia: les petjades de sant Pau



Tornem a recordar el pelegrinatge a Grècia que la parròquia de Cardona organitza seguint les petjades de sant Pau i descobrint els orígens de la cultura mediterrània, del 23 al 30 de juliol d'enguany. L'itinerari d'aquests vuit dies de viatge serà el següent:

1r dia: Barcelona - Atenes - Delfos (ciutat mitològica amb un jaciment arqueològic); **2n dia:** Delfos - Kalambaka (petita localitat de la plana de Tessàlia); **3r dia:** Kalambaka - Monestirs de Meteora (coneguts també com a monestirs suspesos al cel) - Atenes; allotjament a Atenes; **4t dia:** Atenes (amb visita al famós conjunt arqueològic de l'Àcròpolis i del Partenó); **5è dia:** Atenes, amb creuer per les illes Saròniques (excursió d'un dia en vaixell); **6è dia:** Atenes - Corint (ciutat molt important en la vida de sant Pau) i el seu canal - Micenes - Nàuplia; **7è dia:** Nàuplia - Epidaure (jaciment arqueològic i teatre) - Atenes; **8è dia:** Atenes - Barcelona (retorn a casa).

Informació: www.bisbatsolsona.cat, 93 869 10 45, carlespubill@hotmail.com.

Setmana Santa missionera amb joves missioners

M. Teresa Valero

Els dies de Setmana Santa algunes de les nostres parròquies van gaudir de la presència d'uns joves missioners del moviment Regnum Christi. La bona experiència de l'any passat va fer que enguany repetissin l'experiència. Els joves, acompanyats pels sacerdots P. Mark i P. Peter i la consagrada Maria, van dur a terme diferents accions missioneres a les parròquies de Bellpuig i de Berga. Pel que fa a la parròquia de Solsona, enguany va gaudir de la presència d'una família missionera. Els missioners varen començar el seu servei amb una missa d'enviament presidida pel bisbe Xavier a la

capella del Claustre de Solsona. El Dissabte Sant varen viure un dia de recés conduït pel bisbe Xavier. Enmig de la bellesa de la vall de Lord, tot caminant cap al santuari homònim, varen encomanar el dia a Maria a través del rís del rosari. La pujada a la mola de Lord va ser motiu per a meditar els dies sants a través de diferents personatges bíblics. Fent rotllana fraternalment en els prats de Lord varen celebrar el 50è aniversari del bisbe Xavier. Després de participar de l'eucaristia de Pasqua a la catedral de Solsona i compartir una bona fideuà a la parròquia, varen retornar a casa.



Projecte de Vacances per a Famílies Nombroses

Recordem que aquest estiu torna el Projecte de Vacances per a Famílies Nombroses. Són moltes les famílies que, fins ara, han pogut gaudir d'unes petites vacances, senzilles però molt gratificants, amb un especial acolliment i en un entorn molt agradable i propici per al descans i la bona convivència que sovint els hi seria difícil trobar. Les cases que s'ofereixen són:

- Rectoria de Cambrils (Solsonès)
- Rectoria de Vila-sana (Pla d'Urgell)
- Hostatgeria del santuari de Lurdes de la Nou (Berguedà)

Posem a disposició l'enllaç:

<http://bisbatsolsona.cat/vacances-families-nombroses/> o www.bisbatsolsona.cat (projectes en curs), on s'han de fer les inscripcions des del dia 15 de març fins al 31 de maig. Si pertanyes a una família nombrosa, et convidem a participar-hi!





Quins plans tens per a després de la teva mort?

José Ignacio Munilla, bisbe de Sant Sebastià

La pèrdua de fe en la vida eterna d'una bona part d'Occident ha portat a viure el present amb un estil de «vida somorta».

La realitat ha resultat ser molt diferent del que suposaven els qui creien que la «mort de Déu» hauria de traduir-se a gaudir amb més intensitat del moment present, sense esperar al compliment d'una promesa futura de felicitat, que fàcilment podria resultar alienant.

Res més lluny de la realitat. La veritat és que tantes ferides com observem en el panorama actual (agressivitat, amargor i tantes altres que provenen de la crisi antropològica i de la dictadura del relativisme) suggereixen una esmena a la totalitat a aquella profecia que augurava una cultura alliberada del llast de les seves arrels religioses. La nostra societat del benestar i de l'abundància, tenint-ho tot, manca del principal: l'esperança.

El temps ens ha demostrat que l'escatologia cristiana és, per si mateixa, contrària a tota alienació, ja que les conseqüències de la victòria de Crist sobre la mort no esperen a sentir-se fins a la fi dels temps, sinó que s'avancen encar-

nant-se en la història. Als fets em remeto: quantes experiències d'alliberament i de dignificació de l'ésser humà

Quan un home té un perquè, és capaç d'afrontar qualsevol com

inspirades pel Ressuscitat! Quanta pau i alegria, enmig de les dificultats, en aquells que han estat aconseguits per ell!

Al llarg d'aquest últim any he tingut l'oportunitat de descobrir un magnífic filòsof francès, el nom del qual és Fabrice Hadjadji i que té diverses obres traduïdes al castellà. És reconfortant comprovar la potència de pensament que pot arribar a derivar-se de la inspiració cristiana. Entre les seves obres, me'n va cridar l'atenció una, el títol de la qual és un bon agulló contra la indiferència agnòstica: «Que tingueu èxit en la vostra mort».

Si de la negació de la vida eterna s'ha derivat una crisi de sentit per a viure el present, sembla lògic subratllar la importància de prendre partit davant la pregunta pel més enllà de la mort. Encara que en la nostra «cultura de l'estruç» pugui semblar una excèntricitat pròpia de filòsofs «frikis», no pot haver-hi una pregunta més clau en aquesta vida que la següent: Quins plans tens per a després de la teva mort?; com tampoc no es pot expressar envers el nostre proïsme un millor desig que aquest: Que tinguis èxit en la teva mort!

El recent debat sobre l'eutanàsia, que discuteix el dret al suïcidi, ofereix una bona oportunitat per a formular les preguntes definitives sobre el sentit de la vida; aquestes mateixes preguntes que sovint solem pretendre ignorar al llarg de la nostra existència, com si la mort no tingués res a veure amb nosaltres.

La vida, mort i resurrecció de Jesucrist ens mostren que la dignitat de l'home no pot traduir-se en la reivindicació d'un suposat dret a morir, sinó

en la vocació a lliurar la vida. A això fan referència, d'una manera o d'una altra, molts passatges evangèlics: els talents no han de ser enterrats, sinó que han de multiplicar-se al servei dels altres (cf. Mt 25,14-30); el qui busca salvar la pròpia vida, la perd, mentre que el qui la perdi per la causa de Crist la trobarà (cf. Mt 16, 25); si el gra de blat no cau en terra i mor, no dona fruit (cf. Jn 12, 23-25)...

L'Evangeli és especialment clar a l'hora de mostrar-nos que l'objectiu de la vida no és conservar-la, ni cal fugir-ne quan arriba el sofriment; sinó que la seva raó de ser es concreta en un lliurament gratuït: «De franc ho heu rebut, doneu-ho de franc» (Mt 10,8). Ara bé, per a poder arribar a entendre que la nostra vocació és la de «donar la vida», és necessari haver descobert primer que Déu va donar la seva en favor nostre.

En el citat llibre del filòsof Fabrice Hadjadji podem llegir: «Aquest és el problema: la gent mor perquè no té res per què morir. Es procuren la mort perquè no se'ls proposa una Veritat a la qual lliurar les seves vides. Es des-trossen per no sacrificar-se.»

Ja en el segle XII deia sant Bernat de Claravall: «El desconeixement d'un mateix genera supèrbia, però el desconeixement de Déu genera desesperació.» En aquesta mateixa línia, Viktor Frankl, un deixeble avantatjat de Freud i conegut fundador de l'Escola de la Logoteràpia de Viena, afirmava: «Quan un home té un perquè, és capaç d'afrontar qualsevol com.»

Per això, la major pobresa de la nostra generació és la falta de sentit, i la necessitat més urgent és la de conèixer la revelació de Déu en Crist.



La Dita

«Ser una estàtua amb peus de plom»

Sebastià Codina, prev.



Ser una estàtua amb peus de plom... (persona amb grandesa fingida). Sembrar vents i recollir tempestats... (comportar-se sense seny: cf. Os 8,7).

El temps de dir un credo...

(de pressa, poca estona).

Portar la creu al coll...

(aguantar els daltabaixos).

Predicar en el desert...

(parlar sense ser escoltat).

Tal com Déu mana...

(afirmar la legalitat d'una cosa).

Deixat de la mà de Déu...

(abandonat a la seva sort).

La mà de Déu...

(es refereix al poder de Déu).

Qui no està amb mi, està en contra... (rebuig dels indecisos; cf. Mt 12,30).

Molts són els cridats i pocs els escollits... (no tothom diu que sí; cf. Mt 12,10).



Treball?

Xavier Novell, bisbe de Solsona



Sortint d'unes eleccions i de camí cap a unes altres, amb el dia del treball – de sant Josep Obrer – fresc, us vull parlar del treball. Ho faig conscient que la manca de treball o llurs condicions afeixuga moltes famílies i enfosqueix l'horitzó vital de molts joves. Diuen que estem sortint de la darrera crisi econòmica, però tothom reconeix que cada dia el treball està més mal remunerat, és més precari i, massa sovint, és “en negre”.

Molts auguren un futur molt complicat per al treball, ja que la revolució informàtica i robòtica ha inaugurat una nova època d'acomiadaments i d'atur, que afectarà sobretot les persones que fan les feines més senzilles i menys qualificades. Tristament, el mòbil de l'economia continua essent l'afany de diner i no el bé de les persones. No només dels grans capitalistes sinó de qualsevol emprenedor que gairebé sempre persegueix abans enriquir-se que no pas donar oportunitats a d'altres perquè puguin viure dignament.

D'entre les moltes iniciatives per a lluitar contra aquesta dinàmica laboral deshumanitzadora n'hi ha una que, fent memòria de la vida laboral i familiar de la Sagrada Família de

Natzaret, vull recordar i proposar: la reducció de la jornada laboral. És tan impensable que treballem menys perquè tinguin treball més persones? No ho agrairan els pares ja grans que després d'haver mig criat el néts ara viuen tristos sense que els fills els puguin cuidar? No ho agrairan els fills que tips d'extraescolars el que volen és estar a casa amb els seus pares jugant? A França es va dur a terme fa molts anys i llur experiència ens mostra que és possible. És veritat que amb sous com els actuals pot semblar una burla parlar de treballar menys hores sobretot si continuem pensant que més temps lliure és més consum. Posem-nos al cap que podem viure millor consumint menys, viatjant menys, separant-nos menys, menjant menys, convivint més, visitant-nos més, ajudant-nos més, compartint més, pregant més.

Si podem, no esperem als canvis legislatius! Pensem ja què podria fer jo per treballar menys i així donar una oportunitat laboral a una altra persona. Qui agrairia que jo treballés menys?

I si està al nostre abast fem un canvi, treballem menys, consumim menys i dediquem més temps als que estem i ens troben a faltar.

